

[Knuud Thomsen.]

Også på et andet punkt synes den samme tendens — således som i alt fald jeg læser det — til ikke at se på produktionsvilkårene at gå igen. I betænkningens lovudkast står der i § 15, stk. 1, at kemikaliekontrollens analytiske kontrol med indholdet af virksomme stoffer ikke kan indbringes for domstolene, selv om det må indrømmes, at denne passus ikke er kommet med i det her foreliggende lovforslag, hvilket jeg takker den højtærede landbrugsminister for.

Vi kommer så til § 15, stk. 2, og heraf fremgår det, at en eller flere af landbrugsministeren dertil antagne institutioner er berettiget til at udtage prøver af det, der kaldes „færdigblandede midler“. Jeg har med største interesse læst, hvad betænkningen har anført om dette punkt, og den diskussion, der er gået forud, og jeg vil også gerne drøfte dette særlige punkt i udvalget. Hvis nemlig landbrugsministeriets kontrolinstitutioner har adgang til virksomheder, der tilvirker bekæmpelsesmidler, og er berettiget til at udtage prøver af de såkaldte færdigblandede midler til undersøgelse, vil det altså også sige, at man kan få bøde, hvis disse midler ikke er prøveholdige. Nu siges det imidlertid meget tydeligt og klart i lovforslagets § 8, stk. 2, at det er den, der tilvirker eller indfører bekæmpelsesmidler, som er ansvarlig for disses sammensætning, renhed og indhold af aktive stoffer. Når den, der tilvirker sådanne bekæmpelsesmidler, alene har ansvaret, kan man i hvert fald ikke i en større virksomhed have kontrollører fra landbrugsministerielle institutioner til uden videre at udtage prøver af de såkaldte færdigblandede varer.

En sådan bestemmelse vidner om, at man ikke er klar over, hvordan en stor produktion af sådanne midler foregår, hvor hele udleveringen og en meget stor del af årets produktion finder sted i løbet af nogle hektiske forårsmåneder. Forholdet er nemlig det, at ved en stor og derfor billig produktion kommer varerne frem i en glidende strøm 16 til 24 timer i døgnet. De går fra blanding eller opløsningsproces til pakning eller attapning og videre til etikettering, og denne strøm skal gå sin gang. Parallelt hermed foregår så virksomhedens egen analytiske kontrol. Der ud-

tages den fornødne mængde kontrolprøver af hver enkelt ensartet fabrikkationsenhed, som kan være fra nogle hundrede kilo op til mange, mange tusinde kilo, og mens varen i øvrigt fortsætter sin vej, vandrer kontrolprøverne deres vej til den fornødne analyse. Det er ikke altid muligt at foretage kontrolanalyserne i takt med fabrikationen. Laboratoriet, der som regel har ret kvalificeret arbejdskraft, arbejder tit kun 8 timer i døgnet, men kan lave mange analyser. Fabrikationen kan som sagt foregå i 16 eller 24 timer. Varestrømmen må gå sin gang, og det eneste, virksomheden bør have ansvaret for, er, at der ikke udleveres færdigvarer, for hvilke der mangler kontrolanalyse og vel at mærke naturligvis en godkendt kontrolanalyse.

Det nytter heller ikke her, som man gør det i betænkningen, at arbejde med begrebet „færdigvarelager“. Begrebet færdigvarelager er ofte fuldstændig illusorisk i forårsmånederne, hvor en lastbil ofte holder med sin last og venter på en kontrolanalyse. Og hvordan for øvrigt med virksomheder, som har flere distribueringscentre i Danmark? Skulle disse ikke have lov til at fremstille deres varer, distribuere dem og så holde de varer tilbage fra udlevering, som viser sig ikke at være prøveholdige? Vi må vist ind på, at der her må tilføjes noget i retning af, at hvor der hos fremstilleren foretages selvstændig kontrolanalyse, kan prøveudtagning af dertil af landbrugsministeriet udpegne institutioner kun finde sted af de partier, der er godkendt af fremstilleren til udlevering. Jeg vil gerne gentage, at der altså på en stor virksomhed kan stå såkaldte færdigbehandlede varer, som for så vidt er underkastet den praktiske fabrikation; men de er jo ikke færdige, fordi de er blandede, for virksomhederne skal selv godkende dem først.

Det er imidlertid en række tekniske enkeltheder. Mit parti er absolut velvilligt indstillet over for lovforslaget, og jeg håber også, at vi under det kommende udvalgsarbejde kan blive nogenlunde enige om en række af de enkeltheder, jeg her har nævnt.

Axel Sørensen: Jeg skal på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende lovforslag angående midler til bekæmpelse